

ποιήσεις τοῦ κ. Κλῆς δύνανται κάλλιστα νὰ τεθῶσιν εἰς χεῖρας οἷας δῆποτε δεσποινίδος ἄνευ τοῦ ἐλαχίστου κινδύνου.

Λεοπόλδος ὁ Α΄. προσφέρων αὐτῷ τὸν σταυρὸν τοῦ ἔθνικου παρασήμου ἐφρόντισε νὰ εἶπη ὅτι ἐποίει τοῦτο ἐν μέρει καὶ διὰ τὰς ἐξόχους ἐκδουλεύσεις τοῦ ποιητοῦ εἰς τὴν ἠθικὴν. Τῇ δὲ αἰτήσει Λεοπόλδου τοῦ Β΄. ὁ Ἀλφόνσος τῆς Ἰσπανίας εὐηρεστήθη νὰ ἀπονεύμῃ τῷ κ. Κλῆς τὸν σταυρὸν ἑξωματικῷ τοῦ παρασήμου Καρόλου τοῦ Γ΄. Ἐν τούτοις δὲν πρέπει νὰ νομίσῃ τις ὅτι ὁ κ. Κλῆς εἶνε ἀυλικὸς του, ἀλλὰ πάντιμον μάλιστα ἐκ τοῦ λαοῦ αὐτὸς ὅπως πολλάκις ὑπενθουρίζει εἰς τοὺς φίλους του εἶνε πάντοτε πρόθυμος ν' ἀσπασθῇ ἐν τὰ δίκαιά του ὅταν νομίζῃ ὅτι δύναται νὰ ποιήσῃ τοῦτο εὐσυνειδίωτος. Ὡς δὲ ὑποστηρίζει ὁ ἴδιος ἡ καλλίστη αὐτοῦ φιλολογικὴ ἐπιτυχία ὑπῆρξεν ἡ ἐξῆς.— εἰς Βορινάγην τῷ Ιουλίῳ τοῦ 1861 οἱ ἀνθρακωρυχεῖς ἐστασίασαν καὶ ἐπειδὴ ὑπερεπήδησαν τὰ ὅρια τοῦ νόμου πολλοὶ κατεδιώχθησαν καὶ κατεδικάσθησαν εἰς κάθειρξιν ἀνάλογον τοῦ παραπτώματος. Ὁ κ. Κλῆς ἐν ᾧδῃ πρὸς τὸν βασιλέα ἐπεκαλέσθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ ἀνθρώπων, οἵτινες, ὡς ἔλεγε, παρεσύρθησαν ὑπὸ κακοβούλων ταραχοποιῶν· ἡ αἴτησις αὐτοῦ εἰσηκούσθη ὑπὸ Λεοπόλδου τοῦ Α΄. Ἡ πρώτη δὲ πράξις τῶν δυστυχῶν ἐργασιῶν μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν των ὑπῆρξε ν' ἀπέλθωσι καὶ εὐχαριστήσωσι τὸν ἐλευθερωτὴν των. Οἱ ὀφθαλμοὶ των ἦσαν ἀκαρῶντες καὶ αὐτὸς ὁ κ. Κλῆς συνεκινήθη βαθύτατα.

Εἶπομεν ὅτι ὁ κ. Κλῆς ἀνήκει εἰς τὸν λαὸν καὶ τῷ ὄντι, ὅπως ἐν Ἑλλάδι οἱ ποιηταί, οὕτω καὶ αὐτὸς δὲν ἠδυνήθη νὰ ζῆσῃ ἀπὸ τῶν ἐμπνεύσεων του· ἐπιδίδοται ὅθεν εἰς τὴν κατασκευὴν πυροβόλων, τὰ ὅποια, ὅπως συγκρίνωμεν μικρὰ πράγματα πρὸς τὰ μεγάλα, φημίζοντι ὅτι εἶνε ἐπίσης καλὰ ὡς αἱ ᾠδαὶ του. Καὶ πράγματι θεωρεῖ ζήτημα τιμῆς δι'